

vendes til at holde Prisen paa Flæsk nede paa det Niveau, som Prisen angiver nu. Der ydes efter denne Ordning forlods Slagterierne 500,000 Kr. til Administration og derefter 10 Øre pr. kg. for de første 5,000 Svin, de leverer pr. Uge, og 14 Øre pr. kg. for Resten af, hvad de leverer til Hjemmeforbrug.

Saa vidt jeg erindrer, blev Udgiften, da Ordningen blev truffet, kalkuleret til i alt 17 Mill. Kr. for Høstaaret 1916—17, men dette Beløb slaar utvivlsomt ikke til. I de Bemærkninger, der ledsager det foreliggende Lovforslag om Godtgørelse af Statskassen i Anledning af de vanskelige Tilførselsforhold m. m., er det oplyst, at der af Beløbet, de 11,040,000 Kr., indtil den 1. Januar 1917 er forbrugt: til at kunne sælge amerikansk Rug til nedsat Pris 663,000 Kr., til at kunne sælge Flæsket til Maksimalpris 3,350,000 Kr., til Erstatning til Rugdyrkerne m. v. er der ydet 3,600,000 Kr. og til Majsindkøbene 1,100,000 Kr., i alt 8,713,000 Kr. Det er ifølge Lovforslagets Bemærkninger det Beløb, der allerede er brugt den 1. Januar 1917. Men hertil kommer betydelige Beløb, som skal udredes indtil den 1. September 1917, og det ses, at Udgifterne til Flæsk i det Tidsrum, der er tilbage indtil da, er kalkulerede til 5,400,000 Kr. og til dansk Rug 4,400,000 Kr., i alt 9,800,000 Kr. Dette Beløb tillige med de Beløb, der allerede er brugte indtil 1. Januar 1917, udgør altsaa over 18½ Mill. Kr., men dermed er vi ikke naaet til Bunden med Hensyn til Opførelsen af alle de Udgifter, der vil komme til Anvendelse som Følge af den gældende Ordning, thi hertil kommer det Tilskud, der udredes i indeværende Aar til Majs. Hvor stort dette Tilskud vil blive, kan man overhovedet ikke have nogen Mening om, idet man ikke ved, hvor store Tilførslerne af Majs vil blive. Endelig kommer hertil ogsaa det Tilskud, der skal ydes ifølge Lovforslagets § 2, de 2 Kr. som Ekstratilskud til Rug- og Hvededyrkerne. Hvor stort dette Beløb vil blive, kan man vel egentlig ikke have nogen Dom om, men det bliver da nogle Millioner Kroner, og jeg skulde taget meget fejl, om det samlede Tilskud, der vil blive ydet Landbruget i Høstaaret 1916—17, ikke skulde blive mindst 23 Mill. Kr.

Til Dækning af dette meget store Beløb har vi de 11,040,000 Kr., som er indgaaet i 1916 ved Fragtafgifterne plus de 920,000 Kr., der er indgaaet i Januar Maaned ved Hjælp af samme Afgift, og maaske de 920,000 Kr., der indgaar i Fe-

bruar. Loven bestemmer, at dette Beløb skal ydes i Februar Maaned, men om det sker, bliver noget andet, derom kan der maaske være Tvivl. I alt skulde der altsaa være til Raadighed som Maksimum 12,880,000 Kr. til Dækning af de 23 Mill. Kr., det vil sige, at vi mangler omtrent 10 Mill. Kr. for at kunne afholde de Udgifter, der skal betales ifølge Korn- og Flæskeordningen, hvis det Lovforslag, der her foreligger, bliver vedtaget. Dette Beløb, 10 Mill. Kr., kunde have været til Stede, hvis man i Tide havde været opmærksom paa, at Regeringen havde Ret i den Betragtning, den gjorde gældende, da vi behandlede det Lovforslag, der tilsigtede at tilpligte danske Dampskibredere at yde et Beløb til Statskassen til de Formaal, der her er Tale om. Jeg kan ikke undlade ved denne Lejlighed at minde om, hvorledes Fragtafgiftsloven blev til. Fragtafgiftsloven hænger jo paa det nøjeste sammen med det Lovforslag, der her foreligger.

Før Regeringen i Begyndelsen af Aaret 1916 stillede Forslag om en Fragtafgift, var der ved flere Lejligheder baade her i Salen og udenfor Rigsdagen stillet Krav om, at der skulde paalægges Rederne en klækkelig Afgift, og man bebrejdede Regeringen, at man ikke for længst var skredet til at paalægge Rederne en saadan Afgift af de meget høje Fragter, de indkasserede. Da saa endelig et Lovforslag blev fremsat, som gik ud paa, at Rederne skulde betale en Afgift efter deres Bruttoindsejling, mødte Lovforslaget meget stærk Modstand her i Salen. Højre afviste det pure, og Venstre vilde under ingen Omstændigheder være med til at vedtage det, fordi, sagde man, det vilde virke uretfærdigt overfor Rederne. Derimod vilde man være med til at paalægge Rederne en Afgift af deres Nettofortjeneste. Lovforslaget blev henvist til et Udvalg her i Folketinget, og Udvalget forhandlede i lang Tid frem og tilbage uden at naa noget Resultat. Til sidst blev Regeringens Lovforslag i det væsentlige vedtaget her i Salen og ført op i det andet høje Ting, men stadig under stærk Modstand fra Højre og Venstre. Det blev ændret meget betydeligt i det andet Ting i Overensstemmelse med de Krav, som Venstre havde stillet her nede, kom tilbage til Folketinget og havnede til sidst i et Fællesudvalg. I dette opnaaedes der for saa vidt Enighed, som der til sidst af Rederne blev stillet i Udsigt, at de vilde gaa med til en saakaldt frivillig Ordning, og Lovforslaget fik da den Form, at Re-